

DECYZJA KOMISJI
z dnia 27 lipca 2017 r.
ustanawiająca Grupę Ekspertką Komisji na Wysokim Szczeblu ds. Radykalizacji Postaw
(2017/C 252/04)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Mając na względzie intensyfikację wysiłków w zakresie zapobiegania i przeciwdziałania radykalizacji postaw prowadzącej do brutalnego ekstremizmu i terroryzmu, jak również w zakresie poprawy koordynacji i współpracy między wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, zgodnie z wezwaniem do podjęcia działań określonych w Europejskiej agendzie bezpieczeństwa⁽¹⁾, komunikacie Komisji w sprawie zapobiegania radykalizacji postaw⁽²⁾, a także zmienionej unijnej strategii walki z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów⁽³⁾ oraz innych stosownych konkluzjach Rady w tej kwestii⁽⁴⁾, Komisja musi odwołać się do wiedzy fachowej ekspertów wysokiego szczebla w ramach organu doradczego.
- (2) W związku z powyższym konieczne jest powołanie grupy ekspertów wysokiego szczebla w dziedzinie zapobiegania i przeciwdziałania radykalizacji postaw oraz określenie jej zadań i struktury.
- (3) Grupa powinna przyczynić się do dalszego rozwoju i wdrażania polityki, instrumentów i inicjatyw w zakresie zapobiegania, w tym poprzez opracowanie zbioru zasad przewodnich i zaleceń dotyczących dalszych prac w zakresie zapobiegania i przeciwdziałania radykalizacji na szczeblu unijnym i krajowym oraz poprzez wspieranie prac nad oceną potrzeby bardziej ustrukturyzowanych mechanizmów współpracy w zakresie działań prewencyjnych na szczeblu unijnym, z uwzględnieniem również wymiaru zewnętrznego.
- (4) Aby zapewnić odpowiednią perspektywę i wiedzę fachową zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym w skład grupy powinny wchodzić właściwe organy państw członkowskich, Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania⁽⁵⁾, Europejska Jednostka Współpracy Sądowej⁽⁶⁾, Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej⁽⁷⁾, Agencja Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania⁽⁸⁾, Centrum Doskonałości w ramach Sieci Upowszechniania Wiedzy o Radykalizacji Postaw⁽⁹⁾, Europejska Służba Działań Zewnętrznych⁽¹⁰⁾ oraz Koordynator UE ds. Zwalczenia Terroryzmu⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejska agenda bezpieczeństwa, COM(2015) 185 final, Strasburg, 28.4.2015.

⁽²⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie zapobiegania radykalizacji prowadzącej do brutalnego ekstremizmu, COM(2016) 379 final, Bruksela, 14.6.2016.

⁽³⁾ 9956/14 JAI 332 ENFOPOL 138 COTER 34.

⁽⁴⁾ Zob. w szczególności konkluzje Rady Unii Europejskiej i państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie wzmocnienia reakcji wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych na radykalizację skutkującą terroryzmem i brutalnym ekstremizmem z dnia 20 listopada 2015 r. (14419/15), konkluzje Rady w sprawie rozwijania – poprzez kształcenie i szkolenie – umiejętności korzystania z mediów i umiejętności krytycznego myślenia z dnia 30 maja 2016 r. (9641/16), konkluzje Rady w sprawie roli sektora młodzieżowego w zintegrowanym międzysektorowym podejściu do zapobiegania i zwalczania radykalizacji młodych ludzi prowadzącej do przemocy z dnia 30 maja 2016 r. (9640/16), konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie zapobiegania radykalizacji prowadzącej do brutalnego ekstremizmu z dnia 21 listopada 2016 r. (14276/16), konkluzje Rady Europejskiej z dnia 22 i 23 czerwca 2017 r. (EUCO 8/17) oraz konkluzje Rady w sprawie działań zewnętrznych UE w dziedzinie zwalczania terroryzmu z dnia 19 czerwca 2017 r. (10384/17).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2002/187/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiająca Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością (Dz.U. L 43 z 6.3.2002, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 168/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. ustanawiające Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. L 53 z 22.2.2007, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2219 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) oraz zastępujące i uchylające decyzję Rady 2005/681/WSiSW (Dz.U. L 319 z 4.12.2015, s. 1).

⁽⁹⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Zapobieganie radykalizacji prowadzącej do terroryzmu i brutalnego ekstremizmu: Wzmocnienie działań UE, COM (2013) 941 final, 15.1.2014.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady (2010/427/UE) z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

⁽¹¹⁾ Deklaracja Rady Europejskiej w sprawie zwalczania terroryzmu z dnia 25 marca 2004 r.

- (5) W szczególności agencje unijne dostarczają wiedzę fachową z zakresu ścigania przestępstw i sądownictwa karnego przy jednoczesnym uwzględnieniu praw podstawowych oraz potrzeby budowania zdolności. Centrum Doskonałości w ramach sieci Upowszechniania Wiedzy o Radykalizacji Postaw zapewnia swoją wyjątkową w skali całej Unii niezależność w przeciwdziałaniu radykalizacji, wiedzę na temat potrzeb i oczekiwań podmiotów zajmujących się tą dziedziną w praktyce oraz doświadczenie w międzynarodowej współpracy zainteresowanych stron. Europejska Służba Działań Zewnętrznych udostępnia swoją wiedzę i doświadczenie w zakresie zewnętrznego wymiaru działań unijnych, czerpiąc ze współpracy z krajami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi oraz przyczyniając się do takiej współpracy. Koordynator UE ds. Zwalczania Terroryzmu zapewnia specjalistyczną wiedzę opartą na kompleksowej ocenie odpowiednich instrumentów polityki.
- (6) Należy ustanowić zasady dotyczące ujawniania informacji przez członków grupy.
- (7) Należy ustalić okres stosowania niniejszej decyzji. W odpowiednim czasie Komisja rozważy celowość przedłużenia tego okresu,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym ustanawia się Grupę Ekspercką Komisji na Wysokim Szczeblu ds. Radykalizacji Postaw („grupa”).

Artykuł 2

Zadania

Do zadań grupy należy:

- a) doradzanie w zakresie poprawy współpracy między różnymi zainteresowanymi stronami, a zwłaszcza współpracy z państwami członkowskimi w sprawach odnoszących się do zapobiegania i przeciwdziałania radykalizacji postaw prowadzącej do brutalnego ekstremizmu i terroryzmu;
- b) doradzanie i wspieranie Komisji w dalszym rozwoju unijnych polityk mających na celu zapobieganie i zwalczanie radykalizacji postaw prowadzącej do brutalnego ekstremizmu i terroryzmu, w tym poprzez opracowanie zestawu zasad i zaleceń z należytym uwzględnieniem wyników obecnych i przyszłych badań w tym obszarze finansowanych przez UE, podczas wdrażania konkretnych i skutecznych środków, które mają na celu zapobieganie i przeciwdziałanie radykalizacji postaw, zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym, obejmujące bardziej ukierunkowane wykorzystanie unijnych programów finansowania;
- c) doradzanie i wspieranie Komisji w badaniu możliwości przyszłych bardziej ustrukturyzowanych mechanizmów współpracy na szczeblu unijnym w zakresie zapobiegania i przeciwdziałania radykalizacji postaw, która prowadzi do brutalnego ekstremizmu i terroryzmu, w oparciu o istniejące rozwiązania w zakresie wymiany najlepszych praktyk, tworzenia sieci kontaktów i wzmocnienia pozycji zainteresowanych stron.

Artykuł 3

Członkostwo

1. W skład grupy wchodzi następujący członek:
 - a) właściwe organy państw członkowskich;
 - b) Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania;
 - c) Europejska Jednostka Współpracy Sądowej;
 - d) Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
 - e) Agencja Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania;

- f) Centrum Doskonałości w ramach Sieci Upowszechniania Wiedzy o Radykalizacji Postaw;
- g) Europejska Służba Działań Zewnętrznych;
- h) Koordynator UE ds. Zwalczenia Terroryzmu.

2. Członkowie grupy wyznaczają jednego przedstawiciela wysokiego szczebla i jednego zastępcę. Każdemu z przedstawicieli wysokiego szczebla lub zastępcy może towarzyszyć jeden ekspert w dziedzinie zapobiegania radykalizacji.

3. Członkowie, którzy utracą zdolność wnoszenia należytego wkładu w prace grupy ekspertów, którzy – zdaniem odpowiednich służb Komisji – nie spełniają warunków określonych w art. 339 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub którzy złożą rezygnację, nie będą już zapraszani do udziału w posiedzeniach grupy i mogą zostać zastąpieni na okres, jaki pozostaje do wygaśnięcia ich kadencji.

Artykuł 4

Przewodniczący

Grupie przewodniczy przedstawiciel wysokiego szczebla Dyrekcji Generalnej ds. Migracji i Spraw Wewnętrznych Komisji („DG HOME”).

Artykuł 5

Tryb pracy

1. Grupa podejmuje działania na wniosek swojego przewodniczącego zgodnie z art. 13.1 przepisów horyzontalnych Komisji dotyczących grup ekspertów („przepisy horyzontalne”) (¹).
2. Posiedzenia grupy odbywają się co do zasady w pomieszczeniach Komisji.
3. DG HOME zapewnia obsługę sekretariatu. Urzędnicy Komisji z pozostałych departamentów zainteresowani pracami są zapraszani do udziału w posiedzeniach grupy i jej podgrup.
4. W porozumieniu z DG HOME grupa może, po uzyskaniu zwykłej większości głosów swoich członków, podjąć decyzję o otwarciu obrad dla publiczności.
5. Protokół z dyskusji nad każdym punktem porządku obrad oraz opinie przedstawione przez grupę są konstruktywne i wyczerpujące. Protokół jest sporządzany przez sekretariat, pod nadzorem przewodniczącego.
6. Grupa przyjmuje swoje opinie, zalecenia lub sprawozdania w drodze konsensusu. Jeżeli ma miejsce głosowanie, jego wynik rozstrzygany jest zwykłą większością głosów członków. Członkowie, którzy zagłosowali przeciwko, mają prawo do wystawienia dokumentu przedstawiającego powody zajęcia przez nich takiego stanowiska, stanowiącego załącznik do opinii, zaleceń lub sprawozdań.

Artykuł 6

Podgrupy

1. DG HOME może powoływać podgrupy w celu zbadania szczegółowych kwestii, w oparciu o zakres zadań ustalony przez Komisję. Podgrupy działają zgodnie z przepisami horyzontalnymi i składają sprawozdania grupie. Zaraz po wypełnieniu swojego mandatu podgrupy są rozwiązywane.
2. Członkowie grupy mogą wyznaczać przedstawicieli podgrup posiadających wysoki poziom wiedzy technicznej.

Artykuł 7

Zaproszeni eksperci

DG HOME może zapraszać ekspertów, także z sektora prywatnego, posiadających szczególną wiedzę fachową w zakresie kwestii objętej porządkiem obrad do wzięcia *doraźnego* udziału w pracach grupy lub podgrup.

(¹) Decyzja Komisji C(2016) 3301 final z 30.5.2016 ustanawiająca przepisy horyzontalne dotyczące tworzenia i funkcjonowania grup ekspertów Komisji.

Artykuł 8

Obserwatorzy

1. Osoby prywatne, organizacje i podmioty publiczne mogą otrzymać status obserwatora, zgodnie z przepisami horyzontalnymi, na bezpośrednie zaproszenie przewodniczącego.
2. Organizacje i podmioty publiczne posiadające status obserwatora wyznaczają swoich przedstawicieli.
3. Przewodniczący może zezwolić obserwatorom i ich przedstawicielom na wzięcie udziału w dyskusjach grupy i udostępnienie swojej fachowej wiedzy. Nie mają oni jednak prawa głosu i nie uczestniczą w formułowaniu zaleceń lub porad grupy.

Artykuł 9

Regulamin wewnętrzny

Na wniosek i w porozumieniu z DG HOME grupa przyjmuje swój regulamin wewnętrzny zwykłą większością głosów swoich członków, na podstawie standardowego regulaminu wewnętrznego grup ekspertów, zgodnie z przepisami horyzontalnymi⁽¹⁾.

Artykuł 10

Tajemnica służbowa i przetwarzanie informacji niejawnych

Członkowie grupy i ich przedstawiciele oraz zaproszeni eksperci i obserwatorzy podlegają wymogowi zachowania tajemnicy służbowej, który – na mocy traktatów i ich przepisów wykonawczych – dotyczy wszystkich członków instytucji i ich pracowników, a także przestrzegają przepisów Komisji dotyczących bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych UE, określonych w decyzjach Komisji (UE, Euratom) 2015/443⁽²⁾ i 2015/444⁽³⁾. W przypadku naruszenia przez nich powyższych obowiązków Komisja może zastosować wszelkie właściwe środki.

Artykuł 11

Przejrzystość

1. Grupa i jej podgrupy zostają wpisane do rejestru grup ekspertów.
2. W odniesieniu do składu grupy w rejestrze grup ekspertów publikowane są nazwy członków oraz obserwatorów.
3. Wszystkie stosowne dokumenty, takie jak porządki obrad, protokoły i opinie uczestników, są udostępniane w rejestrze grup ekspertów albo za pomocą wskazanego we wspomnianym rejestrze linku do strony internetowej, na której można znaleźć odpowiednie informacje. Dostęp do stron internetowych poświęconych tej tematyce nie podlega rejestracji przez użytkowników ani innym ograniczeniom. W szczególności porządek obrad oraz inne istotne dokumenty referencyjne muszą być publikowane w odpowiednim czasie przed posiedzeniem, a protokoły – terminowo po posiedzeniu. Od zasady publikowania przewiduje się wyjątki tylko w przypadkach, gdy ujawnienie dokumentu naruszyłoby ochronę interesu publicznego lub prywatnego, o czym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾.

Artykuł 12

Koszty posiedzeń

1. Osoby uczestniczące w pracach grupy i jej podgrup nie otrzymują wynagrodzenia za świadczone usługi.
2. Koszty podróży służbowych i pobytu ponoszone przez osoby uczestniczące w pracach grupy i jej podgrup są zwracane przez Komisję. Zwrot kosztów następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami Komisji oraz w granicach dostępnych środków przyznanych departamentom Komisji w ramach rocznej procedury przydziału zasobów.

⁽¹⁾ Art. 17 przepisów horyzontalnych.

⁽²⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

*Artykuł 13***Stosowanie**

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2018 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2017 r.

W imieniu Komisji

Dimitris AVRAMOPOULOS

Członek Komisji
